

Scenariusz zajęć teatralnych* o tematyce ekologicznej i socjologicznej.

TEMAT: Nie ma niepotrzebnych rzeczy , nie ma niepotrzebnych ludzi, wszystko jest teatrem.

Cele:

- aktywizacja uczniów,
- pobudzenie do twórczego myślenia,
- wzbudzenie refleksji ekologicznej i socjologicznej,
- pobudzenie wrażliwości uczniów
- otwarcie na potrzeby drugiego człowieka , zwłaszcza wykluczonego.

I CZĘŚĆ ZAJĘĆ – EDUKACJA W TERENIE

Punktem wyjścia może być wizyta w Muzeum Techniki i Włókiennictwa w Bielsku- Białej.

Uczniowie oglądają tam stare maszyny włókiennicze, poznają procesy technologiczne powstawania tkanin. Przyglądają się zabytkowej hali produkcyjnej. Ekspонатami są również tkaniny, materiały, zeszyty z projektami, wykroje, nakrycia głowy.

Odwiedzinom w muzeum towarzyszy refleksja o roli przemysłu włókienniczego w naszym mieście dawniej i dziś.

Co dzieje się ze starymi materiałami, maszynami i fabrykami?

Jak można je wykorzystać?

Do czego służyły dawniej i do czego służą dziś?

II CZĘŚĆ ZAJĘĆ – TWORZENIE SCENEK TEATRALNYCH

1. Przygotowanie.

Nauczyciel stawia na środku sceny kosz na śmieci (oczywiście jest to czysty i higieniczny rekwizyt).

W środku znajdują się różne „niepotrzebne rzeczy”, np.: puste butelki plastikowe, kawałki tkanin, papierów, sznurki, nakrętki, nakrycia głowy i inne części garderoby typu czapki, rękawiczki, skarpetki, chusty, zabawki, piłki, balony, zeszyty, itp.

2. Tworzenie scenek:

wariant 1:

Uczniowie losują przedmioty z kosza i w parach lub grupach ustalają, w jaki sposób wykorzystać otrzymane rzeczy jako rekwizyty w scenie pt. „Nie ma niepotrzebnych rzeczy, nie ma niepotrzebnych ludzi”. Po kilkunastu minutach pary lub grupy prezentują efekty swej pracy.

Wariant 2:

Uczniowie losują pojedynczo przedmioty i spontanicznie ustawiają się w tzw. „żywych obrazach” pod tym samym hasłem („Nie ma niepotrzebnych rzeczy, nie ma niepotrzebnych ludzi”). Zadaniem każdej kolejnej osoby jest nawiązać do poprzedniej postaci, tak aby powstał spójny obraz ukazujący „drugie życie” przedmiotów przeznaczonych pierwotnie do wyrzucenia- powstają w ten sposób oryginalne kostiumy, rekwizyty, dekoracje i elementy scenograficzne.

Można przewidzieć, że część rzeczy zostanie ożywiona lub zainspiruje uczniów do wykreowania postaci ludzkich, co może poprowadzić grupę do sformułowania refleksji końcowej.

3. Podsumowanie:

Końcowa refleksja powinna zmierzać do wniosku, że człowiek nadaje wartość przedmiotom (i ją odbiera).

Podobnie jest z ludźmi pozornie „niepotrzebnymi”, jak bezrobotni, niepełnosprawni, w podeszłym wieku. To drugi człowiek decyduje o miejscu innego w społeczeństwie i tak , jak nie ma

niepotrzebnych rzeczy, nie ma niepotrzebnych ludzi.

Załącznik 2 (warsztaty w Muzeum Włókiennictwa w Prato, które odbyły się w ramach kursu Reading the city we Włoszech)

*Scenariusz można wykorzystać również podczas zajęć z wychowawcą.